

Az évezred fordulóján

A kétezredik, millenniumi évet ünnepelte január negyedikén kedden a Prohászka Gimnáziumba látogató közönség a Budakeszi 2000 millenniumi rendezvénysorozatot megnyitó ökumenikus imaesttel.

A díszvendégek között szerepelt Korzenszky Richárd, a Tihanyi Apátság bencés vezetője, és Tenke Sándor a Károli Gáspár Református Egyetem rektora, akik az imaestet celebrálták, Tóth József és Rubovszky András a Széchenyi Társaság elnöke és titkára, Dr. Németh László plébános és nagytisztelőtű Merétey Sándor és még sokan mások.

Korzenszky Richárd János evangéliumból idézett, s felhívta a figyelmet arra, hogy a magyarságnak még a rendszerváltás után tíz évvel is hiányzik az, ami a kánai menyegzőn hiányzott a násznép korszából. Üresek a korszok, nincs bennük bor. Hiányzik az az energiatöltet, ami egy közösség egysége, egy nemzet imája által közelebb vihet Istenhez és egymáshoz, s ezáltal megnevelhető életünket. Nem a pusztá fizikai fennmaradáshoz szükséges dolgok hiányoznak, hanem az a többlet, ami győzni segít. A nagy egyéniségek, a pozitív gondolkodású emberek, a hősök, a szentek. Hiányzik a víz borrá változtatásának képessége, mert nincs bennünk Krisztus. A mai, szét-eső társadalom számára így lehet éppoly teher a szabadság, ha nem tud vele mit kezdeni, mint a negyven éves elnyomás volt.

Korzenszky aya imádkozott azért, hogy legyen erőnk túlelnedni eze-

ken a most még rendkívüli süllyal ránk nehezedő problémákon: „Merjünk a jövőbe nézni, és mindenki tegyen meg mindent a saját területén a saját lehetőségeihez mérten! Nem rendkívüli hőstettek kellene, hanem helytállás a hétköznapiakban, s az ország megtartására képes áldott, építő közösségekben.” – mondta Korzenszky Richárd.

Tenke Sándor a Károli Gáspár Református Egyetem rektora kérte Istent, hogy adja meg a magyar nemzetnek és Budakeszi közösségének is az együttlét örömet, s az új évezred hozzon békeséget számunkra a millenniumi szent évben! Megköszönve eddigi sikereinket és örömeinket, imádkozott a családokért, az egymástól eltávolodott generációk közeledéséért, ifjúságunk egészségéért, az egyedül élő idősekért, a külföldön és itthon élő, elválasztott magyarokért és a Kormány tagjaiért.

Az imaest végén a jelenlévő papok közösen áldották meg a résztvevőket. Az ünnep az ökumenikus istentisztelet után a községi programmal folytatódott. A polgármester beszédében, melyet lapunk teljes terjedelmében közöl, hangsúlyozta, hogy a hazaszeretet nem érzelmhullám, hanem mindenekelőtt önmagunkhoz és elveinkhez hű magatartás, a mindennapokban pedig szívós, kitartó és megfeszített munka. Az ünnepet magyar költők versei, égő gyertyák és a Gabrieli Énekegyüttes által előadott madrigálok, gregoriánok tették megihettebbé.

Galgóczy Zsuzsa

Szemereki Zoltán polgármester millenniumi megnyitó beszéde

Tisztelt ünneplő közönség, vendégeink, kedves budakesziek, barátaink!

Bensőséges ünnepre jöttünk össze most a 2000-dik esztendő első napjaiban. Elkezdjük azt a helyi program sorozatot, amellyel méltó megemlékezéseket szeretnénk útjukra indítani. Egy bizonyos, hogy ünnepel a világ 2000-ben. Szoktuk mondani, hogy mi magyarok kettős ünnepet is tartunk, mert a 2000-dik év ezredváltása mellett államalapításunk 1000-dik évét is ünnepeljük. Ha össze kell foglalni azonban, hogy mit is ünnepelünk valójában, leginkább a hármas ünneplésnek van helye itt és most. Ünnepeink múltat, jelent és jövőt. A magyar katolikus püspöki kar körlevele a múltunkat reményünknek nevezi, okkal. Őseink bölcsességének köszönhetően hazát alapítottak, megtelepedtek itt a Kárpát medencében. Megmaradásuk alappillére a ma is közös európai eszmének, nyelvnek tekinthető hit- és élet-szemlélet bázis, a kereszténység. Ez az eszme nemcsak az egyén intim ügye, hanem a közösség életét ereje is volt, az ma is, és jövőnk sem képzelhető el nélküle.

Van mire büszkének lennünk ebben a hazában. Az 1100 éves jelenlétünk Európában 1000 éves kereszténységgel párosulva 100 éveken keresztül volt Európa védőpajzsa. Bár ma fogyunk, de néhány százéves törzsek magyarsága ma a világban 15 milliós nemzetnek számít. Életképessége e nemzetnek csodákra volt képes és higgyük el, az elkövetkező évezredben is csodákat hoz majd létre. Rajtunk is múlik, hogy így legyen. A múltunk elemzése történéseknek ad kötetnyi feladatot, nekünk pedig reményt a jövőhöz. Az emberi lét rövid, és a jelen megtapasztalására és a jövő felépítésére éppen hogy elegendő. Legnehezebb feladatunk a reális jelenkép kialakításával tenni a közösségért. Ma ez történik. Vegyük észre, hogy ismét büszkén vállalható magyarságunk. Egy új ország jött létre a jelennek számító tíz esztendőben. Független, szabad nemzet az önállóság minden felelősségével. A demokrácia adta lehetőségének országos és helyi megtapasztalásával önmagát kormányozni akaró közösséggé váltunk. Még nem használjuk ki min-

den lehetőségünket, mert tanuló szakaszát éljük ezeknek a nemes élményeknek, de növekszik – például ennek az iskolának a falai között is – az a generáció, amely tökéletesebbé teheti, kiteljesítheti mindennapi lelki, szellemi és anyagi jólétünket. Közösségekhöz tartozni mindig nagyobb biztonságot jelent és mi egy új közösségnek az Észak-Atlanti szövetségnek tagjai, egy másiknak az Európai Uniónak meghívottjai vagyunk. Európa él és velünk fejlődik tovább. Ne legyünk kicsiny hitűek. De legyünk tiszták, hősök és szentek, képességeink szerint.

Szent István királyunk koronázása 1000 karácsonyán kijelölte az utat, máig tartó üzenettel. Létre hozott egy államot közigazgatásával együtt. Épített templomokat, amelyek köré falvak, városok települtek. Elődeink építették azokat az iskolákat, amelyek közvetett hasznait eredményeinkben ma is megtapasztalhatjuk. Adtak sokak számára csak tárgynak, de nekünk szent ereklények tisztelt koronát, zászlót, címet. Ha valamikor, akkor most érezhetjük, hogy mindezek értelme ma is változatlan. A korona a nemzet határoktól független egyesítő ereje. A zászló, amely irányt mutat, merre menjünk, a címer, amely azonosít bennünket.

1990-ben ezért volt fontos itt Budakeszin is, hogy meglegyenek a szent szimbólumaink, amelyek meghatároznak, megvédnek bennünket. Az utcatáblánk mindegyikén rajta a címer, a templom. Budakeszi tiszteli múltját, teszi jelenét, bízik jövőjében. Templomot, iskolát épít. Budakeszi múltja, jelene és jövője számunkra fontos, reménnyel teljes, örömeinkben gazdag. 1100 éves történelme bizonyította, hogy a gondviselés számára is kedves település.

Lakói többször elfogytak, de mindig újra éledt itt az élet. Múltunk jó alap a reményhez. Jelenünk mértéktartó fejlődése nap mint nap megtapasztalható, ugyanekkor az emberi életkörülmények kiteljesítése, a szépség, természeti, a szellemi értékek, a helyi hagyományok, a kultúra megőrzésére épül. Idén, vagy jövőre várossá váló településünk ma is kisvárosi erényekkel rendelkezik, jóval a mai

magyarországi átlag felett. Lakosságunk igényei már megittik az európai mércét, és teremtő képessége is közelít ahhoz, hogy céljainkat megvalósíthassuk. Úgy ahogy a demokráciát tanulni kell, a közjót szolgáló aktivitásunkat fokozni mindannyiunk kötelessége. Megalkudni a tökéletlennel bűn. Tevékeny, mégpedig öntevékeny közösségekre van szüksége a hazánknak, településünknek és személy szerint mindannyiunknak. Ezért köszönöm együttműködésüket, jobbító észrevételeiket és építő tevékenységüket. A kritikákat is, hiszen az tévedésektől menthet meg mindannyiunkat.

2000 egyben szent év. Tegye itt és most még szentebbé a keresztény kölcsönös, igaz megbocsátás szelleme is. Változó, átalakuló társadalmunk nem mentes a nagy érzelmi, politikai lengésektől. Kell megbocsátás.

A hazát szeretni, nem egy nagy érzelmhullám, hanem tettek sorozata egész életünkön keresztül. Napi feladatokra lebontva összefogás egymás szeretete, megbecsülése, minden, ami körülvesz bennünket, annak megnevelése.

Minden, ami az ember üdvösségét, jó értelemben vett boldogulását jó szándékkal segíti elő nem, emberbaráti cselekedet.

A jelen cselekvésre és nem kesergésre, búslakodásra szólít.

E szép ünnepszorozat legyen sorsfordítója magyar nemzetünknek. Szerezzük vissza önbecsülésünket, hiszen nem vagyunk alább semelyik nemzetnél.

Mindhez azonban Széchenyi gondolatával kell elindulnunk: „Előbb magunkat kell megreformálnunk.”

A belső béke kebelen belül, családon belül, kis közösségen belül, településen és országon belül hozza meg a világ békeségét, már amit mi, emberek tehetünk érte. Ne feledjük, a világ békesége karácsonykor megszületett és a szent koronát karácsonykor tették első királyunk fejére.

Üzenet is lehet ez nekünk: legyünk mi magyarok a béke nemzete.

Köszönöm figyelmüket!